

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 11/06/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 101: Phong thủy tùy theo tâm người mà chuyển

Những người chân thật học Phật thì không quan tâm đến phong thủy. Tuy nhiên, đa phần mọi người đều chú trọng đến việc này, thường mua vật phẩm hoặc những hòn đá tốn kém rất nhiều tiền với hy vọng phong thủy được tốt, năng lượng được nhiều vv... Người mua đồ phong thủy không biết sau khi mua đã giàu có lên chưa nhưng người bán thì đã rất giàu có, họ có thể mua vật phẩm với giá thấp nhưng bán lên với giá rất cao.

Chúng ta phải biết rằng: “*Cảnh tùy tâm chuyển*” cho nên tâm không chuyển mà muốn hoàn cảnh xung quanh chuyển đổi là một việc mơ hồ. Phật dạy rằng: “*Cảnh duyên không tốt xấu, tốt xấu chính ở nơi tâm*”. Nếu ngày ngày khởi tâm thiện lành, làm lợi ích cho chúng sanh thì ngày đó chúng ta đã tạo được phong thủy tốt. Tối hôm qua, tôi đã nghĩ đến một em bé từng đi bộ tới trại hè Điện Biên vì em không có xe trong khi cha mẹ bận việc không đưa em đi được. Khi đến trại hè, đã là 9 giờ sáng mà em vẫn chưa được ăn. Các Thầy cô đã lấy bữa sáng cho em. Trước hoàn cảnh này, chúng ta sẽ tặng 10 chiếc xe đạp cho các em ở Điện Biên, 20 chiếc xe đạp cho các em ở Yên Bái.

Chưa cần phải làm việc gì lớn lao mà chỉ cần chúng ta khởi được tâm thiện lành như vậy thì phong thủy đã chuyển tốt rồi! Nếu chúng ta mua một phiến đá hay vật gì đó vài chục triệu rồi gọi nó là vật phong thủy thì xét cho kỹ, chúng ta có phải đang bị gạt hay không? Hòa Thượng nói bản thân mình chưa giàu nhưng đã giúp cho người ta giàu rồi, như việc đi xem bói để kiếm vận may thì vận may không biết đã đến hay chưa nhưng ông thầy bói đã có vận may trước rồi vì lấy được tiền từ người xem. Cho nên chúng ta phải quán sát cho thấu việc này!

Phong thủy không phải do vật bên ngoài quyết định mà phong thủy chính là nội tâm của chúng ta. Hòa Thượng nói: “*Người phước ở đất phước*” tức là người có phước đến ở đất không có phước, đất sẽ tự sanh phước. Người không có phước đến ở đất có phước thì phước nơi đất sẽ tự tan mất. Cho nên tôi thường khuyên mọi người, khi gặp chuyện không may, gặp vận xấu thì hãy tích cực làm việc thiện, vận xấu đó sẽ nhẹ nhàng đi qua. Nên nhớ rằng, vận xấu đó là của chính mình cho nên không cần ai giúp đỡ vì chẳng ai giúp đỡ được chúng ta.

Lúc trước, khi còn đi làm, người sếp cũ của tôi bị bệnh nặng. Ông nghe tin có một người có thể cứu được ông và đã đến gặp họ. Người này giới thiệu một vị khác có thể giúp ông, ông cũng tìm đến gặp. Cuối cùng, họ nói phải mua được sừng tê giác có giá

mấy trăm triệu thì cứu được. Ông nghe lời, mài ra uống, uống được vài lần thì bệnh càng nghiêm trọng, rơi vào hôn mê rồi ra đi. Cho nên chúng ta phải hết sức sáng suốt.

Nếu là bệnh khổ, thập tử nhất sanh thì hãy niệm Phật, buông xả thế duyên! Nếu tuổi thọ hết thì ra đi và nếu tuổi thọ còn thì bệnh dần dần thuyên giảm và hết. Bên cạnh đó, chúng ta cần quán sát cho rõ rằng “*Sanh Lão Bệnh Tử*” là định luật vô thường không ai có thể thay đổi được. Chúng ta không nên mơ hồ, si mê nghe ai nói là sẽ giúp mình thoát bệnh, thoát chết. Phật pháp đều là xét tình, xét lý, xét nhân, xét quả rất rõ ràng, không hành xử một cách khô cứng, si mê.

Có người hỏi Hòa Thượng rằng: “*Cha của con bệnh như vậy thì phải làm sao?*” Hòa Thượng nói trước nhất hãy đưa đi bác sỹ khám bệnh, xem bác sỹ có thể điều trị được không? Nếu có thể thì nhờ bác sỹ nhưng đồng thời phải sám hối nghiệp chướng, phải hóa giải oan gia trái chủ. Phương pháp Hòa Thượng đưa ra rất rõ ràng. Thân bệnh thì nhờ bác sỹ và thuốc men. Nếu không uống thì cũng hết bệnh vì thân thể có cơ chế tự chữa bệnh nhưng sẽ rất lâu trong khi chúng ta còn có rất nhiều việc phải làm.

Có rất nhiều người khô cứng trong việc này, nhất định không uống. Sự khô cứng của họ chỉ tốt cho riêng mình họ, chỉ là độc thiện kỳ thân, chẳng làm lợi ích cho ai. Ví dụ như khi chúng ta sắp tổ chức trại hè nhưng bây giờ cơ thể lại đang bị xở mũi rất nhiều, càng làm việc, càng ra mồ hôi thấm lạnh thì càng xở mũi nhiều hơn cho nên không thể làm tốt được công việc, vậy thì, trong tình huống này, chấp trước là điều không cần thiết.

Người hiểu thấu thì biết rằng tất cả ăn mặc ngủ, nghỉ uống thuốc, hay dùng chất bổ dưỡng của chính mình không phải để dung túng cho bản thân, làm dư thừa các chất khiến dục vọng khởi lên mà để làm các việc lợi ích chúng sanh. Đây mới là việc cần thiết. Trên Kinh Phật cho chúng ta biết rằng Bồ Tát Tu Bồ Đề nhìn thấy Phật hằng ngày mặc áo, ăn cơm đều là đang diễn đại định. Nếu làm các việc lợi ích chúng sanh, chúng ta cần có một thân thể khỏe mạnh. Hôm qua, trời mưa, tôi bị một vài giọt nước mưa ngấm vào cơ thể khiến tôi bị xở mũi. Tôi phải uống thuốc nhờ đó, hôm nay lạy Phật và vào lớp học, tôi đều không bị xở mũi. Cho nên ăn uống, ngủ nghỉ đều là vì chúng sanh chứ không phải vì mình.

Mọi điều đều quyết định nơi tâm chúng ta. Nếu tâm thuần thiện, thuần tịnh, mọi khởi tâm động niệm đều “*vì người mà lo nghĩ*” thì hoàn cảnh xung quanh hoặc nơi chúng ta đến, đều chuyển tốt theo tâm mình. Hòa Thượng dạy chúng ta ngày ngày tặng quà thì phong khí nơi chúng ta ở chắc chắn sẽ tốt. Tôi đã ở đây gần một tháng, cứ bảy đến tám ngày là chúng tôi có một thùng đậu phụ để biếu tặng. Đây là chính mình tạo ra một không khí đầy ấp tình người, một sự gần gũi và nếu nơi đâu chúng ta cũng làm như vậy thì sẽ tạo ra phong thủy vô cùng tốt đẹp.

Cách đây hơn 10 năm, khi tôi chia sẻ ở Bà Rịa Vũng Tàu, tôi đã nói với các cụ rằng nhà mình trồng mướp, trồng bầu, trồng bí, hay mình nấu một nồi chè hay bất cứ vật phẩm gì cũng có thể tặng cho hàng xóm thì đó chính là bố thí. Nhiều người tưởng rằng bố thí thì phải tặng cái gì đó to tát, đắt tiền chứ không nghĩ rằng quả bầu, quả mướp, ngọn rau cũng có thể làm vật phẩm bố thí, cúng dường được. Tôi từng tặng những trái mít sạch đầu mùa hái trong vườn tặng mọi người trên thành phố và ai cũng thích. Người nhận có thể không thiếu tiền nhưng có những thứ mình tặng, họ chưa chắc đã mua được. Cho nên cách tặng là vô cùng quan trọng. Từ đây càng thấy rõ rằng phong thủy là do chính mình tạo.

Ví dụ một làng xóm nghèo, ngày ngày kiếm từng miếng cơm manh áo và họ chưa từng biết cho ai cái gì bao giờ. Nếu chúng ta đến đó, làm một dây chuyền sản xuất đậu phụ, ngày nào cũng làm đậu phụ tặng cho bà con. Chỉ trong một tháng, chắc chắn phong thủy nơi đó được thay đổi. Người người sẽ cảm thấy thân thiện hơn và họ sẽ khởi được tâm muốn tặng quà cho người khác. Hiện tại, ngay nơi tôi ở, hàng xóm quanh đó thường tặng tôi măng, củ sắn, buồng chuối, họ có gì thì họ tặng lại thứ đó cho tôi. Vậy đó chẳng phải là một phong khí hài hòa sao? Phong khí hài hòa chẳng phải là phong thủy tốt đẹp hay sao?

Cách đây mười mấy năm khi tôi còn đi làm, có một vị phong thủy nổi tiếng ở nước ngoài được mời về rất tốn kém, đã yêu cầu mọi người thay đổi lối đi vào phòng họp khiến mất mỹ quan và gây chướng ngại. Ông cho rằng đó là chánh phong thủy. Mọi người tưởng rằng tốt hơn nhưng chỉ vài tháng sau thì công ty cũng sập luôn. Cho nên chúng ta phải hiểu rõ rằng phong thủy chính là tâm mình: “*Cảnh tùy tâm chuyển*” – tâm luôn nghĩ cho lợi ích của người khác là đang tạo ra một phong thủy tốt đẹp.

Hòa Thượng nói: “***Người học Phật là tu tâm thanh tịnh. Một khi tâm thanh tịnh rồi thì có thể chuyển được cảnh giới. Người có tâm thanh tịnh là người có phước báu nhất. Họ đi đến nơi nào, họ ở nơi nào và nếu nơi đó phong thủy vốn dĩ không tốt cũng sẽ chuyển thành tốt.***

“Phong thủy có thể thay đổi. Tục ngữ có câu “phong thủy luôn lưu chuyển”. Nó nhất định có thể chuyển! Trong một ngôi làng, nếu hơn một nửa là người tốt thì làng xóm đó, phong thủy sẽ tốt. Nếu người không tốt nhiều hơn, lần ắt số người tốt thì phong thủy nơi thôn xóm đó, không thể thay đổi. Phong thủy tùy theo tâm người mà chuyển. Chúng ta là những người học Phật thì cần phải hiểu rõ đạo lý này. Vận mạng tướng số có hay không? Có! Vậy thì, có cần đi xem tướng đoán mạng không? Không cần thiết! Phong thủy tuy rằng có nhưng không cần mời các vị thầy phong thủy đến xem cho chúng ta.

Trên Kinh Phật dạy chúng ta tu tài bố thí. Nếu trong đời quá khứ chúng ta tu tài bố thí thật nhiều thì đời này nhất định sẽ phát tài. Đời trước bạn tu pháp bố thí thì bạn đời này được thông minh trí tuệ. Đời trước bạn tu vô úy bố thí thì đời này bạn

được khỏe mạnh, sống lâu. Người bần khổ mà tu bố thí thì luôn vượt qua người giàu vì tâm của họ chân thành. Người giàu sang mà tu bố thí thì chưa chắc họ đã chân thành. Tiền quá nhiều rồi, xả một ít thì có hề hấn gì đâu, chẳng khác gì có chín con trâu mà chỉ mất một cọng lông. Người nghèo mỗi ngày chính mình làm công kiếm được một ít tiền khi gặp người cấp nạn, khó khăn thì hoàn toàn đem ra bố thí, vậy các vị thử nghĩ xem, việc làm này có phải là khó có thể nghĩ bàn không?

Khu đào tạo ở Hòa Phú-Đà Nẵng trước đây hoang vắng do từng bị bỏ trống đã lâu nhưng sau một tháng kể từ lúc chúng ta tiếp quản khu vực này, phong khí nơi đó hoàn toàn chuyển đổi, rất hài hòa, ai cũng cảm thấy yên ổn, thân thiện. Nơi đó hằng tuần là các lớp kỹ năng sống, rau và đậu phụ được sản xuất liên tục để tặng biếu. Hai khu đào tạo ở Sơn tây cũng vậy, trước đây là một đám rừng, dây leo bám khắp nơi, sau một thời gian, đến nay thì khang trang, rau đậu cho đi không ngừng nghỉ, làng trên xóm dưới, đều biết đó là một nơi chỉ cho tặng. Chúng ta còn trồng ớt, trồng cây lá lốt bên ngoài cổng để bất kỳ ai đi qua thấy cần thì có thể hái mà không phải xin phép. Chúng ta đã tạo nên một hoàn cảnh thân thiện. Hoàn cảnh gần gũi đó chẳng phải là có phong thủy tốt hay sao?

Các trại hè của chúng ta vì sao mang lại kết quả tốt đẹp đến như vậy? Là vì số người nhiệt tâm, chân thành nhiều hơn số người có tâm lơ là qua loa. Nhờ tâm chân thành của số đông người lấn át những người lơ là qua loa. Dù người lơ là qua loa đang tạo ra chướng ngại, cũng không làm hoàn cảnh xấu đi. Tôi nhớ rõ thời điểm tôi về khu vực nhà ở của tôi hiện này, tôi còn gặp rất nhiều khó khăn. Tuy nhiên, mỗi năm Tết đến, tôi đều tặng quà gồm gạo nếp, đậu và đường để bà con làm bánh thập hương tổ tiên. Mình đến nơi nào mà người ta được lợi thì người nơi đó sẽ rất yên tâm. Như thế chính là đã tạo nên một phong thủy tốt đẹp!

Phật dạy chúng ta tu bố thí tài, nghĩa là không chỉ dùng tiền mà còn có thể đổi thành các nhu yếu phẩm để tặng. Nơi nào các con cần vở thì chúng ta tặng vở, nơi nào cần xe đạp thì tặng xe đạp. Những thứ đó đều dùng tài để mua. Hòa Thượng cho biết rằng nếu trong đời quá khứ chúng ta tu tài bố thí thật nhiều thì đời này nhất định sẽ phát tài. Nếu chúng ta tích cực làm thì không chờ đến tương lai mà ngay hiện đời, chúng ta sẽ được hưởng hoa báo, mọi sự mọi việc đều trở nên thuận tiện, hanh thông.

Có những người làm một được 10 là do trong đời quá khứ họ từng tu tài bố thí. Hãy suy xét cho kỹ đạo lý này để chiêm nghiệm. Hòa Thượng nói càng bố thí thì mọi sự mọi việc càng hanh thông. Lúc đầu tôi không tin việc này nhưng đến bây giờ tôi đã thật tin. Có quả thì nhất định có nhân, có nhân rồi thì nhất định có quả. Cho dù trong quá khứ ra sao thì ngay đời này chúng ta hãy tích cực tu nhân bố thí: Bố thí nội tài, ngoại tài, bố thí năng lực giúp ích cho chúng sanh. Đây là gieo nhân thiện lành nên nhất định sẽ được hái quả thiện lành.

Có một chị khi đi ngang qua một người rất đói, đang muốn xin tiền mua đồ ăn. Chị đã nhanh chóng mở ví lấy số tiền còn ít ỏi của mình để cho người đó. Chị cho đi một cách mạnh mẽ. Sau khi cho tiền, chị hốt hải đi tiếp nhưng người nghèo xin tiền kia đã gọi chị lại và nói lên sự thật. Ông ta không phải người nghèo thật, ông ấy đóng như vậy để đo lòng người tốt. Ông lấy ra một sấp tiền đô-la và đưa cho chị. Chị liền khóc nức nở, không ai biết rằng chị là một bà mẹ đơn thân có ba đứa con, đang đi xin việc làm để lo cho con.

Người đàn ông rất ngạc nhiên và hỏi: “*Ủa sao chị khó khăn như vậy mà chị dám cho đi những đồng tiền ít ỏi của mình?*” Chia sẻ về việc mình làm chị ấy nói: “*Mình khổ thì đã khổ rồi! Tôi nghĩ rằng một người đang đói, cần được ăn thì phải giải quyết ngay, làm sao cho người ta hết đói, để họ có cái ăn, còn việc của mình thì tính sau*”. Chính vì tâm sẵn sàng cho đi đó mà “*Ông trời không phụ lòng người tốt*”. Một người nghèo, hằng ngày đi làm công nhật mà họ dám bỏ thí cho người khổ hơn mình thì những đồng tiền của họ thật là đáng trân quý. Còn với người giàu có, tiền muôn bạc vạn, mà cho đi một ít thì chẳng khác nào có chín con trâu mà chỉ mất một cọng lông, không hề hấn gì.

Hòa Thượng nói: “***Các bạn hãy tử mĩ mà quán sát thế gian này, xem thấy ở thế gian vạn pháp giai không nhưng nhân quả bất không! Sự chuyển biến của nhân quả, sự tiếp nối của nhân quả, sự tuần hoàn của nhân quả thì bất không! Trên Kinh Lăng Nghiêm, Phật nói: “Nhược năng chuyển cảnh tất đồng Như Lai”. Chúng ta không nên để phong thủy chuyển mình mà chúng ta phải chuyển phong thủy. Người có tâm tốt thì phong thủy nhất định tốt. Người có tâm xấu thì phong thủy nhất định sẽ xấu.***” Cho nên người đời này nghèo mà biết tu bố thí thì có thể chuyển đổi cái nghèo của họ ở ngay đời này chứ không phải đợi đến đời sau. Người giàu mà không biết tu bố thí thì không cần chờ đến đời sau mà ngay đời này họ đã nghèo rồi. Không biết cho ai cái gì thì tâm đã nghèo quá rồi!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!